

Prvih devet mesecev je samo vmesna etapa

Dobro delamo, pa bi lahko še boljše, lahko preprosto ocenimo poslovanje v devetih mesecih

Proizvodnja

V devetih mesecih smo izdelali skoraj 1.775.000 parov

razne obutve, kar je 15,1 % več kot v istem času lani. Devetmesečni plan smo presešli za 3,5 % od planirane količine za leto 1986 — 2.310.000 parov pa je realizirane 76,8 %.

Proizvodnja po vrstah obutve v devetmesečju 1986

PRVIH DEVET MESECEV JE SAMO VMESNA ETAPA

VRSTA OBUTVE	KOLIČINA		
	1986	1985	IND
Smučarska obutve	235.487	140.667	167
Planinski lepljeni	—	20.845	—
Apreski	184.569	108.102	171
Colorado (briz. PU)	250.282	295.920	108
Surf (brizg. TR)	68.562	—	—
Tekaški	300.989	310.143	97
Ženski škornji	227.089	286.970	79
Ženski nizki	261.119	89.337	292
Sandale	246.574	289.697	85
SKUPAJ:	1.774.671	1.541.681	115

Proizvodnja po obratih

V Gorenji vasi so izdelali skoraj 282.000 parov zgornjih delov, v Rovtahn 116.000 parov apreski obutve, na Colu pa 162.000 parov zgornjih delov in 56.000 parov notranjih čevljev za Beneco.

Povprečna proizvodnja na delovni dan je znašala 9.490 parov in se je povečala za 15 %, enako pa se je povečala tudi proizvodnja na zaposlenega na delovni dan — ta znaša 7,22 parov.

Rast fizične produktivnosti dela je še večja, in sicer znaša 21,0 %.

Norme

Povprečni preseg norm za devetmesečje znaša 45,1 %.

Zaposlovanje

Ob koncu devetmesečja je bilo v DO Alpina zaposlenih 1.923 delavcev, kar je 0,4 % ali 8 delavcev manj kot ob začetku leta. Glede na stanje ob koncu lanskega devetmesečja se je število zaposlenih

zmanjšalo za 13. V letošnjem letu se je število zaposlenih v TOZD Proizvodnja zmanjšalo za 13, v DSSS za 2, v TOZD Prodaja pa povečalo za 7.

Nadurno delo v devetih mesecih 1986

V devetih mesecih je bilo v DO opravljenih 22.834 nadur v vrednosti 18,5 mio din. Količinsko so se nadure zmanjšale za 5 %. Največje zmanjšanje nadur je bilo v DSSS (indeks 56), sicer pa je bilo v proizvodnji 14.658 nadur, Prodaji 6.860 in DSSS 1.316.

Koriščenje delovnega časa

Od skupnega fonda ur smo v DO opravili 49,2 % ur po učinku, 29,0 % ur po času, 0,3 % je bilo čakalnih ur in 21,5 % izostankov. Izostanki so se povečali v TOZD Proizvodnja (10 %), medtem ko so se v TOZD Prodaja in DSSS nekoliko zmanjšali.

Prodaja in izvoz

Po vseh prodajnih poteh smo prodali 2.325.000 parov razne obutve, kar je 2 % manj kot v istem obdobju lani. Skupna realizacija znaša 9.853 mio din in je večja za 64 %.

Preko MPM smo prodali 1.185.000 parov obutve v vrednosti 4.681 mio din. Količinska prodaja je večja za 2 %, vrednostna pa za 84 %.

Od skupne količine je bilo v MPM prodano 387.000 parov Alpina obutve, kar pomeni 8 % povečanje, dokupljene obutve pa smo prodali 1 % manj. Količinska prodaja v MPM je bila takšna, kot smo planirali, vrednostno pa je bil plan presežen za 11 %.

Na debelo smo prodali 84.000 parov obutve, kar je za 38 % več. Prek grosistov smo prodali še 14.449 kosov izdelkov iz plastike in kovine, vendar se je prodaja zmanjšala (vrednostni indeks je 47).

(Nadaljevanje na 2. strani)

DELOVNA SKUPNOST ZA VEČJI DOHODEK

Prav zanimivo je bilo oni dan na zboru delavcev delovne skupnosti, ko je glavni direktor po nekaj povedanih podatkih kratko malo prešel na razmišljanje o tem, katere službe vse sodijo v to delovno skupnost in kaj bi katera (ali kdo) lahko napravile, da bi bila delovna organizacija uspešnejša, delo učinkovitejše, končni učinek večji. Samo za ilustracijo naštejmo nekaj stvari:

— kdo naj poskrbi, da bo v tovarni ustrezen material ob pravem času

— kdo naj se pobriga, da bo proizvodnja boljše tekla, bolj organizirano

— kaj pa prodajamo kdo naj odkrije možnosti — kako naprej

— kdo pa kaj dela? Je pravi človek na pravem mestu?

— Pa za tisto, kar delamo, tudi ravno prav dobimo?

Približno takole je našteval Tomaž Košir...

Vse z enim samim ciljem — da bi lahko bolje in za več denarja prodajali. Za majhno ilustracijo: da bi s svojimi izdelki prišli v višji cenovni razred v svetovni prodaji, da morda lahko kaj več naredimo iz domačih materialov — pa tudi z manj ostalimi stroški (vidnimi ali skritimi, potrebnimi ali sploh nepotrebnimi, če bi stvari zgrabili na pravem mestu) — na enoto proizvoda. Za piko na i pa vendarle še tole — kjer se obeta dober izkupiček, ne kaže skopariti!

Nejko Podobnik

**Ob Dnevu
republike vsem
bralcem iskreno
čestitamo!**

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Prvih devet mesecev je samo vmesna etapa

Izvoz

V devetih mesecih smo na konvertibilno in klirinško tržišče skupaj izvozili 1.056.000 parov obutve, kar je 9 % manj, kot v istem času lani. Na Zahod smo izvozili 673.000 parov, kar je 19 % manj, na Vzhod pa 383.000 parov ali 19 % več.

Izvozili smo 60 % fizične proizvodnje, na Zahod 38 %, na Vzhod 22 %. Zahodna realizacija znaša 4.160.000 \$ (neto izvoz) in je za 21 % manjša, vzhodna pa 8.190.000 \$ in je večja za 10 %.

Zelo spremenljivo delo na traku v šivalnici

Situacija na deviznem področju

devetmesečje 1986	izvoz v \$	in-deks 85/86	uvoz v \$	in-deks 85/86
Redni	2.866.636	102	mat. 675.792	102
			oprema 934.173	—
Proizv. kooperacija	774.353	96	1.375.370	210
Maloobmejni promet	431.016	46	176.540	57
Kompenzacija	87.424	12	254.344	37
Skupaj neto	4.159.429	79	3.416.219	147
Začasni uvoz materiala			3.374.899	115
Skupaj bruto	7.534.328	92	6.791.118	129

Pokritost uvoza z izvozom
neto: 121,8 %
bruto: 110,9 %
brez opreme
neto: 167,6 %
bruto: 128,6 %

Ker je bil izvoz na konvertibilno področje v devetih mesecih manjši za 21 %, se nam zmanjšujejo tudi devizne pravice za uvoz repromaterialov. Položaj rešujemo s pomočjo poslovne banke (avans) na osnovi izvoznih pogodb do konca letošnjega leta.

V devetih mesecih smo uvozili za \$ 934.000 opreme, od tega za \$ 765.000, — po kreditni liniji IFC, za \$ 126.000, — rezervnih delov in \$ 43.000, — ostale opreme.

Zaloge

Skupne zaloge v DO Alpina so ob koncu devetmesečja znašale 7.000 milijonov din in so bile višje za 83 %.

Vrednost materiala na zalogi je ob koncu devetmesečja znašala 2.187 mio din, to je 69 % več kot ob istem času lani.

Povprečni mesečni koeficient obračanja zaloga materiala je znašal 0,48 in je bil za 23 % boljši kot v istem času lani.

Zaloge gotovih proizvodov so bile ob koncu devetmesečja količinsko višje za 30 %, vrednostno pa za 144 %.

Povprečni mesečni obrat zaloga gotovih izdelkov je znašal 0,58 in je bil boljši za 7 %.

Vrednost zaloga nedovršene proizvodnje skupaj z zgornjimi deli je ob koncu devetmesečja znašala 989 milijonov din, kar je 71 % več kot ob istem času lani.

Povprečni mesečni obrat zaloga je znašal 0,33 in je bil boljši za 43 %.

Osebni dohodki

Povprečni neto OD za redno delo v devetih mesecih 1986 v primerjavi z istim obdobjem lani

TOZD	Devetmesečje 1986	Devetmesečje 1985	IND
PROIZVODNJA	88.292	37.949	233
PRODAJA	96.409	41.172	234
DSSS	103.296	41.949	246
DO ALPINA	91.639	39.037	235

V primerjavi z letom 1985 je bil povprečni neto OD v devetih mesecih višji za 78 %.

Za primerjavo navajamo še povprečni neto OD za nekaj TOZD Peka iz Tržiča in Planike iz Kranja.

PLANIKA			PEKO		
TOZD	din	IND	TOZD	din	IND
Proiz. TOZD-i skupaj	86.586	204	Proizv. TOZD-i skupaj	78.903	203
Tov. obutve					
Kranj	88.494	200	Obutev Tržič	83.790	203
Mreža	92.025	218	Mreža	101.447	212
DSSS	108.970	202	DSSS	94.279	189
Kombinat	90.472	206	DO	85.263	206
			DO (samo Tržič)	91.199	200

CELOTNI PRIHODEK IN NJEGOVA DELITEV V DEVETIH MESECIH 1986

	TOZD PROIZVOD- NJA devetm. 1986	IND	TOZD PRODAJA Devetm. 1986	IND	DSSS Devetm. 1986	IND	DO ALPINA Devetm. 1986	IND
CELOTNI PRIHODEK	8.879.259.245	174	4.687.986.321	177	780.238.973	244	14.347.484.539	178
DOHODEK	2.590.260.430	257	855.800.286	193	371.551.735	266	3.817.612.451	240
ČISTI DOHODEK	1.560.189.350	238	708.194.134	189	283.464.736	257	2.551.848.220	223
Del za OD	1.411.458.414	240	448.787.026	246	268.739.112	257	2.128.984.552	243
Del za rezervni sklad	103.610.417	257	34.232.011	193	—	—	137.842.428	237
Del za poslovni sklad	—	—	189.540.421	123	—	—	189.540.421	123
Del za skupno porabo	45.120.519	158	35.634.676	166	14.725.624	252	95.480.819	171
— stanovanjski del	45.120.519	158	20.838.676	225	14.434.860	264	80.394.055	186
— splošni del	—	—	14.796.000	121	290.764	74	15.086.764	120

DOGOVARJAMO SE - DOGOVORILI SMO SE

Ob rob sklepom delavskih svetov

Prve dni v novembru so se se-stali vsi delavski sveti.

Osrednja točka dnevnega reda delavskega sveta delovne organizacije je bila ocena III. faze projektnih nalog za smučarski čevljev Scorpio in manšeto MSC. Na predlog projektnega sveta, ki je ugotovil, da sta III. fazi, to je izdelava vzorčne forme, prvi odbrizg in testiranje uspešno in pravočasno opravljeni, je delavski svet potrdil, da se članom teama izplača nagrada. Ta znaša za projekt Scorpio 600.000 din in se razdeli med 27 članov, ki so sodelovali pri tretji fazi izdelave. Za manšeto MSC pa znaša nagrada 200.000 din, prejme pa jo 20 članov teama.

V Žireh poteka tretji letnik študija ob delu na srednji obutveni šoli. Ker na oddelku poučujejo tudi nekateri naši delavci, jim je glede na zakonske določbe delavski svet izdal soglasje za opravljanje dodatnega dela.

Sprejeta je bila tudi sprememba pravilnika o delovnih opravilih na katerih se opravljajo posli zunanjetrgovinskega prometa. Dnevni red delavskega sveta TOZD Proizvodnja je bil zelo obsežen. Zaradi prekinitve delovnega razmerja dosedanjega predsednika, so delegati izvolili za novega predsednika delavskega sveta Bernarda Jesenka, za namestnico pa Irmo Mohorič iz Gorenje vasi.

Pregledali so plan za oktober in sprejeli popravke za oddelke 612, 623, 625, in 635. Sprejet je bil tudi plan za november. Zaradi izpolnjevanja izvoznih obveznosti se v oddelkih 612, 613, 614, 615, 623, 624, 634 in 635 nadure izplačujejo kot izvozne.

Pred nami je proizvodnja sandal za zahodni izvoz, kar pogojuje, da se oddelek 616 razporedi v skupino oddelkov z zgornjim limitom stimulacije na kvaliteto, ki znaša do 20 %.

Zaradi povečane obsega del pri gradnji garderob in deponije v obratu v Gorenji vasi, ki po projektu niso bila predvidena in zaradi podražitev, so bila odobrena dodatna sredstva v višini 12.500.000 din. Dodatna sredstva v višini 500.000 din so bila odobrena tudi za nabavo in montažo kondenzatorske naprave za obrat na Colu. Zaradi pomanjkanja skladiščnega prostora za jeklene repromaterial, je bil sprejet sklep, da se za postavitev objekta nameni 10.000.000 din.

Zaradi reklamacij smučarskih čevljev je delavski svet sprejel sklep o odpisu Sfr 6.320,00 tj. 1.577.472 din v korist firme HH. Sportstrading. Potrjen je bil tudi odpis \$ 4.927,70 tj. 2.040.759 din, zaradi stroškov pri popravilu reklamirane obutve.

Zaradi velikih težav pri plačilih s tujino večji del uvoza od

maja dalje še ni plačan, zato je bil sprejet sklep, da se pri Jugobanki najame kredit v višini 1,5 milijonov \$ in se porabi za plačilo uvoza repromaterialov.

Delegati so bili seznanjeni tudi s poročilom inšpektorja SDK, ki je v dneh od 22. do 24. oktobra opravljal kontrolo izvajanja interventnega zakona o razpolaganju s sredstvi za OD.

Člani delavskega sveta so potrdili tudi predloge komisije za delovna razmerja o razpisu prostih del in nalog vodje proizvodnega oddelka Šentjošt in Rovte, prikojevalnica, sekalinica, montaža lahke obutve, Col in termoplasti.

Sprejeti so bili tudi sklepi o uveljavljanju zahtevkov za ugotavljanje z delom pridobljenih delovnih zmožnosti in imenovanje strokovne komisije za ugotavljanje.

Delegati so obravnavali in sprejeli tudi samoupravni sporazum o temeljnih plana območne SIS za PTT promet Ljubljana in samoupravni sporazum o temeljnih plana krajevne skupnosti Trebija.

Na delavskem svetu TOZD Prodaje je bil pod točko investicije v MPM odobren nakup nekaterih tehničnih sredstev, tovrstni dvizni oder za prodajalno Celje in telefonski priključek za prodajalno Našice. Na podlagi predloga komisije za delovna razmerja je bil potrjen tudi razpis za prosta dela in naloge vodenje rajona in revizije za področje Slovenije, Srbije in Bosne in Hercegovine.

Delavski svet DSSS je potrdil sklep komisije za delovna razmerja, da se na razpisane delovne naloge vodenje splošno organizacijskega sektorja imenuje Mišo Čepak za dobo 4 let. Obenem je sprejel predlog razpisa za prosta dela in naloge vodenje kadrovske službe, vodenje nabave in vodenje sektorja komercialne lahke obutve.

Potrjena je bila tudi sprememba razvida del in nalog, s tem, da se ukine delo oz. naloga materialna likvidatura v sektorju komercialne športna obutve in dopolni opis dela oz. naloge analiza tržišča nabave. Ker stroški prehranbenih artiklov in energije stalno rastejo, je bil sprejet predlog za povišanje kosila za zunanje delavce na 1.000 din in za malice na 650 din.

Delavski sveti TOZD Proizvodnja, TOZD Prodaja in DSSS so obravnavali tudi rezultate zborov delavcev, na katerih smo razpravljali o poslovanju v devetih mesecih letošnjega leta. Imenovane so bile tudi komisije za popis osnovnih sredstev ter komiteja oz. odbora za SLO in DS.

Jožica Kacin

Če imam kakšne predloge

Samoupravne delovne skupine (SDS) po svoji vsebini in obliki pomenijo bazo samoupravljal-skih informacij, je zapisano v poslovniku o delovanju samoupravnih delovnih skupin. Kratek stavek, ki pa pove veliko, če ga prav razumemo.

Seveda pa ni dovolj samo razumeti, potrebno je poskrbeti, da se ta trditev tudi uresniči, to pa je možno samo, če SDS res deluje.

SDS naj bi sestavljali delavci zaokroženega delovnega procesa (npr.: oddelek, sektor, skupina delavcev, izmena, itd.), kjer imajo delavci sorodne interese in probleme, ki jih tudi skupno rešujejo.

Samoupravne delovne skupine se sestajajo na sestankih, ki jih sklicujejo vodje samoupravnih delovnih skupin. SDS se mora obvezno sestati enkrat mesečno na oddelčnih sestankih, da ugotavljajo, kako so delali v preteklem mesecu, nakažejo glavne probleme in se pogovorijo o delu naprej.

Obenem lahko pregledajo gradivo za delavske svete, kar je tudi ena izmed nalog SDS. Vemo, da je gradivo za DS obsežno, zato obravnavajo pomembna vprašanja, ki zadevajo delo, poslovanje in seveda za vsakogar najvažnejšo točko, kako bomo oblikovali in delili naše osebne dohodke.

Delegat je večkrat postavljen pred dejstvo, kako se odločiti in le s pomočjo svojih sodelavcev in s predhodnim posvetovanjem lahko oblikuje pravilno stališče.

Seveda pa so v vsaki sredini drugačni problemi in težave, ki jih je potrebno sproti reševati in pri-ložnost za to daje prav se-

Jožica Kacin, organizatorka samoupravljanja

stane SDS, ki naj se skliče vedno, kadar se za to pokaže potreba.

SDS vodi in skliče vo-dja. Delegat delavskega sveta je hkrati vodja SDS v okolju kjer dela in ki ga zastopa. Vodje pa so člani družbenopolitičnih organizacij oz. delavci, ki jih njihova delovna sredina imenuje za vodjo.

Na sestanek lahko glede na obravnavano tematiko povabijo tudi strokovne delavce, ki so zadolženi za posamezno področje.

V primeru, da imajo delavci vprašanja, na katera ne morejo na sestanku dobiti odgovorov, jih lahko posredujejo službi za samoupravna in pravna vprašanja, ki je dolžna poskrbeti za odgovore.

SDS je temelj samoupravnega odločanja. Delavci se dogovarjajo o zadevah, ki se nanašajo na njihovo delovno skupino in oblikujejo mnenja v zvezi z odločanjem na zborih in delavskih svetih. Pogovorijo se in zavzamejo določena stališča, ki jih potem delegati zastopajo v DS, DPO in drugih organih.

To je torej na kratko nekaj najvažnejših zadev s področja dela SDS. A lahko se napisati, kako naj bi bilo oz. še bolje, kako mora biti, a teorija se mnogokrat razlikuje od prakse.

Se nadaljuje!
Jožica KACIN

KAKO USTVARJAMO

Govorimo z vodjem
knjigovodstva
Tonetom Enikom
**Knjigovodstvo
niso le stolpci
števil**

Delo — življenje: Knjigovodstvo! Takoj pomislimo na številke, množico števil. Puste, toda neuničljive; pa je tole knjigovodstvo vendarle še kaj več? Kaj je torej?

Tudi vrsta dela kroji osebne dohodke

»Uspeva nam, da izdelujemo do roka in če bo material, bomo lahko delali brez posebnih težav,« je povedal vodja obrata na Colu Marjan Špeh.

»V kratkem bo začelo delati še devet novih delavk, ki so še brez strokovne izobrazbe. Te bomo kar takoj dali na trak. Izkušnje kažejo, da se tako najhitreje priučijo, tako samih operacij kot tempa, ki ga zahteva trak, pa čeprav nimajo posebne inštruktorice. Moram pa reči, da skrbimo tudi za strokovno izobraževanje, saj je trenutno v šoli več štipendistov. Manjka nam šivalnih strojev, ki pa so pripravljene.«

Kako pa sicer ocenjujete trenutne razmere na Colu?

»Stara stvar in vsem znana se pojavlja: tu je veliko fizičnega dela, kladivo, lepilo, delamo z umetnimi materiali. Prav zato pa so OD razme-

roma nizki, prenizki za tako delo. To vedo tudi tisti delavci v Žireh, ki so to delali. O tem smo govorili na tehničnem kolegiju, vendar ni sprememb.«

Sprehodim se po delavnici. Delo lepo teče, pa spet naletem na delavke, ki razkladajo in nakladajo. »Tako je vsak dan in delavke izgubijo nekaj ur; na prepihu; izgubijo tudi delovni ritem pa še nič kaj nimajo od tega. Izgleda, da se stvari ne dajo urediti drugače!«

Sicer pa tu vlada red in dobro razpoloženje, čeprav se včasih vsi skupaj ali vsak posameznik morajo spopadati s težavami.

Lepo urejeno jedilnico krasijo priznanja šole. Vidi se, da je sodelovanje med našim obratom na Colu s šolo in krajevno skupnostjo res tesno. Pa saj to je pravzaprav samo po sebi umevno. Pa ni povsod tako.

Nejko Podobnik

Z obrata na Colu

Tone Eniko: Čisto na kratko: knjigovodstvo je sestavni del računovodstva. Je tudi podlaga za analize. Tu poskrbimo, da so poslovni dogodki sproti (ažurno) vodeni in spremljani in vsak trenutek uravnoveženi.

Delo — življenje: O čem razmišlja človek, ki je bil pred kratkim analitik in planer?

Tone Eniko: Vsebinsko gledano so bile nekatere stvari pomanjkljive, tako za odločanje kot tudi za poslovno ukrepanje.

Delo — življenje: Človek mimogrede pomisli na stroške, ki jih imamo in ki lahko mnogo pomenijo, kajne?

Tone Eniko: Res, naša naloga je, da jih točno opredelimo: kje so nastali in zakaj.

Delo — življenje: Lahko knjigovodsko spremljanje stroškov in finančno sliko primerjamo z rentgenskim pregledom človeškega organizma?

Tone Eniko: Do neke mere lahko, le da končno sliko ugotavljamo drugače.

Delo — življenje: Kaj bi morali doseči v končni fazi?

Tone Eniko: Mislim, da bi morali poleg ugotavljanja dohodka ugotavljati tudi poslovni izid — to pa je dobiček ali ostanek.

Če ugotavljamo stvari na tak način, smo mnogo bližje tudi odgovornosti za tak poslovni izid. Rezultat pa moramo ugotavljati skupaj s stanjem premoženja. Če se tega dovolj ne zavedamo, se kaj lahko zgodi, da kljub na videz dobremu poslovanju, manjšamo svoje premoženje. Zato moramo biti povezani z analizo in planiranjem, in to na istih vsebinskih temeljih.

Delo — življenje: Vse to skupaj je vendarle nekoliko za pleteno!

Tone Eniko: Naše delo sega čisto do operativnih delavcev, kjer se kaj dogaja. Vse to skupaj povezuje računalniški sistem; brez tega si dela ne moremo zamisliti.

Za zaključek morda tale misel: Če knjigovodsko spremljanje moremo primerjati z rentgenskim pregledom, lahko ukrepanje prepustimo specialistom za ugotovljene pojave: ti znajo določiti diagnozo, preprečevati, zdraviti, spodbujati!

Takole pa knjigovodstvo ni več le papir in gora števil. Življenje je in delo, ki ni več preprosto — kot je ena in ena!

Nejko Podobnik

Industrija zahteva hitro prilagajanje — brez znanja pa to težko gre

V Rovtahn sem ravno zamudil zbor, toda delavke so še v svojem elementu »Ali naj ustavimo stroje, da se pogovorimo?« »Ni treba,« pravim, »povejte, kakó vam gre.«

»Saj vidiš, na tesnem smo, lepilo, sedaj pravijo, da bomo delali še eno nadstropje višje. Do tja ni dvigala. Prav zanima nas, zakaj sploh popravljamo to staro šolo, obrat bi rade! Sedem let že lepimo, pa nismo bile na pregledu... Pa še sedaj se nam obeta nova izdelava, program Boni. Otroška obutev, lepljenje, šivanje; slabo se bo zasluzilo. Tudi to je čudno, da norme presega-mo 45 %, plan pa komaj zmoremo?«

Potolažim jih, da so na najboljšem, kar zadeva enotno izdelavo, saj povečini šivajo le apreski. Toda čutim, da je obrat nekaj zamudil, kar bo težko doseči: ni dovolj strokovnega znanja, izkušenj in spretnosti, ki jih zahteva sodobna industrija. Morda tudi zato ne, ker ves čas niso imeli nekoga, ki bi skrbel za to. Mojstrici imata čez glavo dela že z vsakdanjimi opravili. Tudi brez pojasnjevanja, pravočasnega in sprotnega, ne gre.

»Ampak, malica je pa sedaj dobra, to moraš napisati,« mi zabičajo na koncu.

Nejko Podobnik

KAKO USTVARJAMO

V Celju želijo med najuspešnejše

»Samo še piko pritisnem« — prodajalna v Celju tik pred dograditvijo

Utrujene, ampak zadovoljne prodajalke iz Celja

Le 14 dni je bilo časa za vgraditev naše opreme, celotne ureditve prodajalne in skladišča, razporeditev 13.000 parov čevljev v nadstropje in še marsikaj.

Vmes so se vrteli obrtniki: mizarji, električarji, instalaterji. Pravi »cirkus«, bi rekli

po domače. Na dan, ko je bila napovedana otvoritev prodajalne, so bile prodajalke že do kraja izčrpane, saj so delale po cele dneve, toda vsem se je videlo, da so vesele povsem nove prodajalne.

»Res smo zadovoljne«, je pripovedovala poslovodkinja

Pred delavkami v Rovtah so nove naloge

Srečanje nekdanjih poslovodij: Iva Sobočan, vodja rajona za Slovenijo in nekdanji poslovodja v Celju Leopold Šket

Danica Klepej, »poleg povsem prenovljene prodajalne s skladiščem smo dodatno dobili še pomožne prostore.

Prodajalna je praktična in lepa in vse priznanje tistim, ki so kakorkoli pomagali, da smo to dosegli. Skupina za adaptacije je spet zelo uspešno in hitro opravila svoje delo. Prav tako seveda vsi ostali izvajalci.

Te dni je bilo res hudo, pa smo složno vzdržale ...

Napišite še to, da smo razočarane, da ni tovornega dvigala, ki ga bi krvavo potrebovale. Jašek je že narejen in upamo, da bo tudi dvigalo v kratkem.«

Kako pa ste zadovoljni z založenostjo prodajalne?

»Mislim, da je za začetek kar dobro, sicer pa se bo še pokazalo.«

Govorili ste o funkcionalnosti; na kaj mislite?

»Vse je dokaj praktično — od skladišča do prodajalne. Tudi izložbe so lepe. Sistem predstavitve obutve po policah je prav tako v redu, le police so morali montirati rezervne, ker pravih izdelovalec ni dobavil pravočasno.«

Ste se za ponovno odprtje prodajalne tudi kako drugače pripravljali?

»Že to, da je bila prodajalna zaprta le dva meseca in pol veliko pripomore, da nas ljudje niso pozabili in našo obutev že iščejo. Sicer pa smo po radiu Celje obvestili ljudi, da bo prodajalna spet odprta. Sedaj računam, da bomo do novega leta nadoknadili vse zamujeno in se spet povzpeli med prodajalne z največjim prometom v naši maloprodajni mreži.«

Sama otvoritev je tokrat potekala brez kupcev.

Spregovoril je glavni direktor Tomaž Košir, ki je ob prisotnosti predstavnikov izvajalcev del, inšpekcijskih služb, občine in kolektiva prodajalne predstavil Alpino in njeno delo, zlasti pa vlogo prodajne mreže. Poudaril je, da se tudi na domačem tržišču moramo prebiti v jugoslovanski vrh. Krepitev moramo zaupanje potrošnikov, tako doma kot v svetu. V svetu pa bi v prihodnje morali doseči še več, zlasti v pogledu cene.

Menil je, da se prodajalna Celje spet lahko uvrsti med najboljše Alpinine prodajalne, za kar so sedaj vsi pogoji.

Glavni dejavnik, da to doseže, pa so vendarle spet ljudje.

N. P.

KAKO USTVARJAMO

Stimulacije
so pokazale svojo
dobro stran, pa tudi nekaj slabih

Nagrajevati dobro delo

V tem letu smo na področju nagrajevanja vpeljali precej novosti: stimulacijo na plan in kvaliteto; stimulacijo obrata zaloga materialov, izgotovljene obutve, nedokončane proizvodnje, pomožnih materialov; stimulacijo projektnih nalog. Devetmesečno obdobje je za nami, zato lahko ocenjujemo in opredelimo dobre in slabe strani teh oblik nagrajevanja.

Ocenjujemo, da smo s stimulacijami, odvisnimi od rezultatov dela, pridobili veliko. Povečal se je obrat zaloga, kar se ni vsa leta prej. S stimulacijo na kvaliteto smo spodbudili doseganje boljše kvalitete, kot zelo pomembnega dejavnika našega dela, kateremu bomo morali tudi v bodoče dati več pozornosti. S stimulacijo projektnih nalog smo domače ljudi nagradili za delo, ki so ga za nas prej opravljali zunanji sodelavci. S tem, da smo jih izbrali, zadolžili za opravljanje zelo zahtevnih kreativnih nalog in nagradili, smo jih tudi priznali.

Stimulacije so torej pripomogle k boljšim rezultatom dela, zato lahko rečemo, da so bile učinkovite. Prav zato smo tudi za naslednje leto izdelali predlog novih stimulacij, ki naj bi zajela tudi delovna opravila, ki jih doslej nismo uspeli vključiti v sistem. Tudi v prihodnje si bomo prizadevali, da bi bil naš osebni dohodek v čimvečji meri odvisen od rezultatov našega dela, ker je to tudi eden od načinov, ki pripomore k hitrejšemu doseganju

zastavljenih ciljev delovne organizacije.

Razumljivo je, da sistem nagrajevanja ni in ne more biti idealen, da ga bomo morali še naprej izpopolnjevati. Vemo pa, da je za pomanjkljivosti v sistemu nagrajevanja pogosto kriv tudi način dela in način delitve.

Kako opredeljevati na rang listi posamezne stimulacije?

Pokazale so se težnje, da bi na rang listi OD posebej prikazovali stimulacije: od doseganja rokov v orodjarni, stimulacij projektnih nalog in druge. Sedanja rang lista ne pokaže osnovnega razmerja posameznih delovnih opravil v oddelku. Pri tem je treba upoštevati še tole:

— razmerje posameznih delovnih opravil do enostavnega dela se nam kaže skozi plačilno skupino, ki je vpisana na rang listi;

— če bi hoteli v prvi vrsti rang liste izpisovati samo osnovno OD, potem bi to pomenilo, da bi morali celoten variabilni del OD, tako pri delavcih v neposredni proizvodnji kot pri režijskih delavcih, prikazovati ločeno. Torej bi prikazali posebej preseg norme nad 100 %, znesek osebne ocene, stimulacijo na plan in kvaliteto, stimulacijo od projektnih nalog, stimulacijo v orodjarni od dosega plana oz. roka in posebne nagrade, kar vse sodi v področje stimulacij. Zato bi izpisovanje le nekaterih stimulacij postavilo v neustrezen položaj druge;

— stimulacije v odvisnosti od rezultatov dela so samo tehnično ločljive od osnovne OD, oba dela skupaj pa predstavljata dejanski delavčev OD, ki se upošteva tudi v pokojninsko osnovo delavca.

Mogoče pri vsem tem kaže opozoriti, da je izplačilo stimulacij v posameznem mesecu lahko rezultat dela v daljšem časovnem obdobju (npr.: delo se opravlja tri mesece, izračun izplačila stimulacije se opravi po končanem delu, to je v enem mesecu).

Po mojem mnenju je posamezno prikazovanje stimulacij nesmotrno, in tudi nepravično.

Olivera Jereb

Kolektiv prodajalne v Ajdovščini je zadovoljen z jesensko prodajo

V Ajdovščini dobro prodajajo

Prava primorska burja je ta dan komaj dovolila, da sem se prebil od avtomobila do vrat prodajalne v Ajdovščini, čeprav so domačini, tudi starejši, ravnodušno »jadrli« po cestah.

Hiša, kjer je naša prodajalna, je last Alpine v celoti, z dvoriščem vred, kjer so zastarelo garažo naši delavci in skupina za adaptacije prav ta dan obnavljali in usposabljali za skladišče. Slab čas so si izbrali, saj ni mačji kašelj v pozni jeseni ves dan obnavljati streho, ko burja preti, da človeka sname s strehe.

V prodajalni, kjer so si ljudje kar podajali kljuge, imajo letos pestro ponudbo.

»Manjka seveda otroških in tudi nekaterih moških modelov,« je menila poslovodkinja Janja Fučka.

»Moram reči, da prodaja čudovito teče. Če bo tako še naprej, bomo plan precej presegli. Tudi novo skladišče bo pridobitev. Ne bi pa smeli pozabiti na fasado hiše, tudi to bo treba urediti. Omenila pa bi, da nimamo ustreznih aranžerskih materialov.« Res, v Ajdovščini so se znašli in obutev postavili kar na razžagane kladce. Originalno morda, toda ne za vsako obutev. Pa še to, kje je specifična Alpinina ureditev prodajaln in izložb?

Morda je vzrok v premajhnem povezovanju ljudi, ki za to skrbijo.

Kaj pa pravijo ljudje? si mislimo. Zgovorne Primorke nič ne odlašajo, toda mnenja so si različna: tu dobim, kar iščem; vaša obutev je le bolj za vitke, elegantne ljudi; pri vas kupujem zase in za vso družino...

Tečem, saj moram še v Rovte...

Nejko PODOBNIK

Tudi v maloprodajni mreži se dobro naložen denar dobro obrestuje

V Ajdovščini obnavljajo garažo, kjer naj bi prodajalna imela skladiščne prostore.

V Novem mestu tečejo priprave, da bi lahko razširili prodajo tudi na športni program.

Osišek naj bi dobil še eno Alpinino prodajalno. Lokal v novem centru, ki je stal okoli 9 milijonov

din, smo že kupili. Dodelava in oprema bo veljala še približno 6 milijonov din.

Tečejo priprave za obnavljanje prodajaln v Čačku in Kragujevcu. Prav tako se pripravlja investicijski plan za naslednje leto.

Marjan Jereb

na temo:

Kako se bomo imeli v krajevni skupnosti v naslednjih letih, če ocenjujemo, kje smo danes?

DELO-ŽIVLJENJE:

Kako se urejujejo vprašanja, ki zadevajo bivanje krajanov v širšem in ožjem smislu (stanovanja, infrastruktura, okolje...)

JANEZ KOSMAČ:

O razvojnem planu naše krajevne skupnosti smo že večkrat govorili, zato lahko le ponovimo naše usmeritve v bodoče.

Če se omejim na področje infrastrukture in komunalnega gospodarstva, lahko rečem, da smo že v prejšnjem srednjeročnem obdobju dali glavni poudarek kanalizaciji s čistilno napravo, nato smo urejevali telefonijo; to so samo glavne investicije, ob tem pa je vzporedno teklo tudi vzdrževanje cest in drugih komunalnih objektov.

V tem srednjeročnem obdobju pa nameravamo dati večji poudarek cestnemu omrežju in povezavam; ta dela so se že pričela. Poudarek bo še naprej na regulaciji Sore in drugih vodotokov, kar tudi izhaja že iz prejšnjega srednjeročnega obdobja in se uspešno nadaljuje. Ena pomembnih nalog, ki je še pred nami, je urejanje virov pitne vode, saj imamo Žirovci dokaj slabo vodo, ob tem pa je mnogo neizkoriščenih studencev. Treba bo razmišljati tudi o obnovi starega vodovoda. Nadaljevati bo treba izgradnjo kanalizacije na področju starih Žirov. S telefonijo pa smo več ali manj zaključili vsaj do takrat, dokler ne bo nove vozliščne centrale v Škofji Loki in razširjene centrale, oz. nove pošte v Žireh.

Poudarek pa bo, kot že rečeno, na cestnem omrežju in v ta namen smo tudi izglasovali samoprispevek za ureditev pločnikov. Na tem področju so že vidni rezultati na cesti Trebija-Žiri, ki je sicer občinska investicija. Dogovarjamo se tudi, da bi v primeru, če bo občina Idrija asfaltirala do naše meje, asfaltirali tudi z naše strani in bi imeli asfaltno povezavo z Idrijo.

Na področju stanovanjske gradnje je v Žireh s prenovitvijo (novelacijo) urbanistične dokumentacije na razpolago precej manj prostora za individualno gradnjo, nekaj več poudarka pa je dano blokovni gradnji in v tem srednjeročnem obdobju bodo potekala dela na soseski S7 (ob Jezerski ulici). Vendar se tu že precej časa zatika; vse zadeve še niso rešene; gre predvsem za način ogrevanja te soseske. Izvajalci bi želeli individualna kurila, predpisana pa je centralna kotlovnica in tu so dileme, kaj je v pogledu varstva okolja bolj primerno.

Vsi vemo, da je centralna kotlovnica v ekološkem smislu boljša rešitev, vendar je vse to povezano s finančnimi sredstvi.

DELO-ŽIVLJENJE:

Kje so po vašem mnenju še vrzeli, ki onemogočajo, da bi se v kraju dobro počutili?

JANEZ KOSMAČ:

Vse je povezano z nekaterimi težavami pri organizaciji in z denarjem. Na področju urejanja cestnih povezav se srečujemo tako z organizacijskimi, kakor tudi finančnimi težavami in težko je reči, da bo vse postavljene cilje na tem področju možno uresničiti. Vse temelji na tistih 3 odstotkih, ki jih v krajevni skupnosti združujemo za krajevne potrebe. Če bi usahnil še ta vir, bi bilo res veliko vprašanje, kako bi uspeli reševati krajevno problematiko.

DELO-ŽIVLJENJE:

Kako pa je z ostalimi povezavami, proti Logatcu in čez Smreče preko Šentjošta do Ljubljane, kamor smo v zadnjem času nekoliko bolj usmerjeni tudi zaradi obrata, ki ga gradi Alpina v tem kraju?

JANEZ KOSMAČ:

To je trenutno še problem občinskih cestnih skupnosti, ker gre za regionalne ceste, dejstvo pa je, da te povezave mi koristimo. Vsaka povezava je za nas vsekakor dobrodošla. Ko bo urejena cesta Trebija-Žiri, bodo dani tudi boljši pogoji za razvoj turizma, ki ga v Žireh praktično ni, ker bi ta cesta lahko postala »bližnjica« za Primorsko. Reševanje povezav na občinskih mejah pa je odvisno predvsem od dogovorov med občinami. Tu pa lahko ugotovimo, da mora na primer občina Idrija vzdrževati veliko manj cest, kot škofjeloška občina, ki mora vzdrževati preko 800 km cest. Pri urejanju odseka proti Logatcu pa je gotovo problem v tem, ker je odsek,

ki je še ostal občini Logatec, zelo težak in bo zahteval precej finančnih sredstev, kakšne posebne koristi pa ta občina od te ceste nima.

DELO-ŽIVLJENJE:

Pogosto slišimo pripombe krajanov na neenak pristop k reševanju asfaltacije posameznih ulic v kraju. Kako je s tem?

JANEZ KOSMAČ:

Zadnja leta se je s pomočjo in pobudo samih krajanov res uredilo in asfaltiralo že precej ulic, precej tudi po vzoru Polja, kjer so k temu pristopili res načrtno. Tako se je sprožil plaz interesov ostalih krajanov, vendar sredstev za vse naenkrat ni dovolj. Zadeve skušamo reševati tako, da krajin sami prispevajo določen del sredstev (70 %), krajevna skupnost pa prida še manjkajoča (30 %). Postopoma je to možno delati, vse naenkrat pa se gotovo ne bo dalo. Pri tem pa ni v redu to, da ima vsaka ulica svoj projekt in svoje želje za ureditev in tu ni neke celovitosti in enotnega pristopa k urejanju.

DELO-ŽIVLJENJE: Regulacija Sore dobro poteka.

Ali se bodo dela nadaljevala tudi na drugih vodotokih in hudournikih?

Kot krajin sosednje krajevne skupnosti premalo vemo o vplivih in dejavnosti Rudnika urana Žirovski vrh?

JANEZ KOSMAČ:

Če govorimo o urejanju vodotokov, kot je Osojnica, lahko povem, da se je zataknilo pri dogovorih krajanov, kar zadeva traso. Bilo je več variant, kolikor sem informiran, se bo reševalo po drugi možni varianti; s tem pa seveda nastaja problem časa in s tem tudi problem finančnih sredstev.

Kar pa zadeva rudnik urana lahko ugotovimo, da krajevna skupnost nima prav nobenega vpliva in bojim se, da tudi drugi ne.

Kar zadeva podatke o ekoloških vidikih in vplivih rudnika, ne vem, da bi jih kdaj poslali krajevni skupnosti. Dejstvo pa je, da se med ljudmi govori marsikaj, to pa predvsem zato, ker so ljudje premalo obveščeni in živijo zato v velikih dvomih; vplivi rudnika pa se že kažejo.

Menim torej, da bi morala biti krajevna skupnost o tem bolje obveščena.

DELO-ŽIVLJENJE:

Pri tem pa opozarjamo še na en ekološki problem, to je potok Raskovec, nad katerim je idrijsko smetišče.

Skratka, kaže, da ima na dogajanje v kraju oz. okolici krajevna skupnost premalo vpliva?

JANEZ KOSMAČ:

Pojavlja se tudi problem centralnega ogrevanja kraja (industrijske cone in ostalih družbenih objektov). Glede tega je že bila narejena študija, kjer je dan poudarek na ekonomski plati, medtem ko ekološko področje še ni bilo obdelano, zato še nismo mogli izdelati projekta. Tako smo kandidirali na razpis pri raziskovalni skupnosti, da bi to študijo dopolnili, preden bi se dokončno odločili o taki zadevi kot je skupna toplotna. Vse skupaj pa je gotovo še precej odmaknjeno. Kar zadeva pričetek gradnje pločnikov pa lahko rečem samo to, da bo potrebno prej rešiti še precej stvari, preden se bomo lotili same gradnje (na primer rešiti bo treba vso podzemno infrastrukturo), s tem pa bo vse skupaj tudi nekoliko dražje. To vsekakor moramo izpeljati in najslabše bi bilo, da bi zaradi spremljajočih problemov začrtanega ne izvršili.

DELO-ŽIVLJENJE:

Ste prepričani, da je v Žireh v prihodnjih letih poskrbljeno za zadosti duhovne hrane?

TONE ENIKO:

Mislím, da je v Žireh gotovo preskrbljeno zadosti »duhovne hrane«, vprašanje pa je, kakšna bo, če bo dovolj raznovrstna in v kakšnih prostorih jo bomo uživali.

Kar zadeva samo dejavnost na področju kulture, je stvar prepuščena predvsem izvajalcem kulture na Žirovskem, ki jih je kar precej in dokaj zgledno skrbijo za svojo dejavnost;

Kako se bomo imeli v krajevni skupnosti v naslednjih letih, če ocenjujemo, kje smo danes?

nekateri še posebej. Dejavnost se bo odvijala na tistih področjih, kjer je že do sedaj uspešno delovala in ima že tudi tradicijo.

Nekoliko težje bo gotovo tam, kjer so se stvari šele začele in jih bo potrebno v naslednjem obdobju dokončno uveljaviti, izoblikovati nove, ipd.

Izvajalcev kulturne dejavnosti bo torej kar dovolj. V glavnem uspešno se spopadajo s svojo problematiko, zato lahko še naprej pričakujemo uspešno delo. Tu pa ne smemo pozabiti tudi na izvajalce kulture in ustvarjalce izven kraja, skrb za ustrezno rast kakovosti in množičnosti.

Z ureditvijo nekaterih novih prostorov se odpirajo nove možnosti, lasti na področju dvoranskih predstav, na področju likovne dejavnosti bodo dane boljše možnosti s pridobitvijo nove manjše galerije. Glede na to, da ima ta dejavnost že precejšnjo tradicijo, lahko upamo, da se bo v okviru sekcije pri DPD še naprej uspešno razvijala. Precej možnosti se kaže na področju tako imenovanega založništva v okviru literarne sekcije pri DPD Svoboda, kjer je zbrana že veliko gradiva za objavo in nujno bi morali zagotoviti, da bi se stvari v prihodnjih letih tudi udeležile, še posebej, ker gre za kakovostne zadeve. Problemi se odpirajo in potrebno je nekaj več dialoga in medsebojnega sodelovanja, kot smo ga bili vajeni doslej.

Komisija za kulturo zastopa predvsem stališče, da se mora kulturna dejavnost razvijati sorazmerno z drugo dejavnostjo, kar je na dolgi rok možno doseči. V naslednjih letih bo komisija dala velik poudarek varstvu kulturne dediščine, za kar pa mora prevzeti odgovornost krajevna skupnost oz. svet kot izvršilni organ. Le tako lahko upamo, da bi v naslednjem obdobju zavarovali in uredili staro šolo z okolico, realno ocenili, kaj se na tem področju da narediti in kaj ne, kajti samo podreti neko hišo in narediti parkirišče ni posebej dobra in originalna rešitev. Ostale stvari pa so bile kolikor toliko rešene že v preteklem srednjeročnem obdobju. Kakor povsod, so tudi na tem področju problemi glede finančnih sredstev in glede tega predlagam, da za kulturo namenimo samo tisti del, ki bi ga s smotrnejšim gospodarstvom pri drugih dejavnostih prihranili — pa bi imeli kar precej denarja za to dejavnost.

Pri tem bi želeli opozoriti še na izredno pomemben vidik, to je kulturno urejanje kraja, na primer pri izvajanju investicij, kot je npr. regulacija Sore, kjer bi se dalo urediti tudi okolico na človeku pristnejši način. Tu se kaže, kot da ne živimo v sožitju z naravo, temveč z naravo razpolagamo in jo samo obvladujemo. Prav tako kaže, da nikakor ne bomo razrešili problema zadržanega načrta, vsaj kar zadeva center; tudi to je precejšen in po-

memben del kulture, ki vsakodnevno vpliva na človeka.

JANEZ KOSMAČ:

Glede regulacije Sore in »puščave«, ki pri tem nastaja, bi omenil, da so bili pri pridobivanju dokumentacije in v razpravah, prisotni tudi ribiči, lovci in drugi naravovarstveniki, ki so dajali pripombe. Vendar vsi ti, ki varujejo naravo, lahko dajejo samo sugestije, kakšnega večjega vpliva pa nimajo. Izvajalec pa ima nalogo regulirati strugo tako, da ne bo poplav; vzporedne zadeve, ki bi se morale izvesti (nasadi dreves, legla rac, varstvo rib ipd.) niso dovolj upoštevane, čeprav so predvidene.

TONJE ENIKO:

Predlogi in zahteve raznih društev in organizacij so tako kot »glas vpijočega v puščavi«. Če nimaš za neko dejavnost na razpolago dovolj finančnih sredstev, si tudi brez glasu.

DELO-ŽIVLJENJE:

Smo Žirovci telesno pripravljeni na napore pri delu? Se znamo sprostiti?

JANEZ BIZJAK:

Delovni človek, ki je utrujen, slabe volje in nenaspan, na delovnem mestu ne more imeti zadovoljive storilnosti, pa naj bo to fizični delavec ali delavec v pisarni, ki mora umsko delati. Nekatere študije posebej za naš kraj o tem sicer ni bilo narejene, v svetu pa seveda študije obstajajo, prav tako razne raziskave.

Če se ozremo samo na Žiri, bi lahko postavili tri trditve:

- nekateri se pripravijo na delo
- drugi se na delo samo delno pripravijo
- nekateri pa se sploh ne pripravijo.

Tisti, ki se zavedajo, da morajo biti na delu primerno sposobni, se ukvarjajo z neko dejavnostjo, ki jih sprosti in usposobi. Nekateri to počnejo samo občasno, drugi pa nikoli.

Vsi primeri, ki jih lahko opazimo tudi v tovarni (nezainteresiranost za delo, neodgovornost, vplivi alkohola) izvirajo predvsem iz nezadovoljstva in psihološkega stanja ljudi, ki so dan

na dan podvrženi stalnim napotom, ne najdejo pa časa zase, za ustrezno sprostitev in počitek. To je pomembno vprašanje!

DELO-ŽIVLJENJE:

Ugotavljamo, da se gibalna kultura formira že v mladih letih, ko je treba človeku, ko je še otrok, dopovedati, da je to pomembno, hkrati pa ga tudi navaditi, da se zna rekreirati tudi vnaprej.

JANEZ BIZJAK:

Človek se oblikuje nekje do 18. leta ali celo do 25. leta; šele takrat resnično začne verjeti, da je tisto, kar smo mu pedagogi in drugi poklicni delavci dopovedovali, koristno. Na žalost to ugotovi šele takrat, ko je največkrat že prepozno. Vzgoja je sicer zelo zapleten proces in dostikrat je potrebno delati z vsakim posameznikom.

Ugotavljamo tudi, da je veliko tistih, ki sploh nič ne delajo; ob tem pa je tudi precej tistih, ki redno vadijo in se zavestno posvetijo sprostitvi in rekreaciji.

DELO-ŽIVLJENJE:

Ali je za rekreacijo v kraju dovolj poskrbljeno oz. ali je približna ljudem, da bi se z njo lahko bolj redno ukvarjali (bližina objektov, organizacija vadbe ipd.)?

JANEZ BIZJAK:

Za naš kraj in glede na število prebivalcev lahko rečemo, da smo do sedaj pridobili zadostno število urejenih objektov. Hkrati pa vsa leta tudi ugotavljamo, da to, kar zgradimo, ne znamo čuvati. Plani in projekti tudi predvidevajo v Maršaku rekreacijski center. Če bo to tako ostalo, bi začeli z etapno gradnjo, potem pa bi sčasoma imeli res idealne pogoje. V danih pogojih moramo znati uporabiti to, kar imamo in če bi vse izkoristili, bi bilo še kar precej, možnosti nareči ni tako malo.

Nekaj dejavnosti pa poteka redno tudi pod vodstvom profesionalnega rekreatorja, ki ga imamo v kraju, vendar se tudi tu še vedno ne vključuje dovolj krajanov, čeprav so začele delovati številne trim lige.

Menim, da problem udeleževanja nastane takrat, ko se otroci odpravijo v srednje šole in se ponavadi vozijo v šolo, tako jim za rekreacijo v kraju skoraj ne ostane nič časa. Ravno srednje šole pa ne skrbijo dovolj za rekreacijo in telesno vzgojo dijakov in tudi v šolah usmerjenega izobraževanja je še kup nedorečenih stvari in v teh štirih letih nastane tu ogromna vrzel, ki jo redkokdaj še nadoknadi in se prične ponovno vključevati.

Imamo redno organiziran tudi prevoz na plavanje v Železnike, v zimskem času pa bomo skušali organizirati prevoz na Stari vrh, če bo vzdrževana in urejena cesta iz poljanske smeri, kar bi bilo dokaj ugodno.

DELO-ŽIVLJENJE:

Bi morda za zaključek tega pogovora rekli še kaj?

TONJE ENIKO:

Predlagam obuditev dela sveta in skupščine krajevne skupnosti in normalno delo na kulturnem področju.

Za kulturno dejavnost lahko rečemo, da je dokaj pestra, da raste tudi kvaliteta izvajalcev te dejavnosti.

Za dejavnost samo praktično ni namenjeno nič denarja, temveč je bilo že pred časom določeno, naj bi se investicije krile iz sredstev KS ali investicijskih sredstev kulturne skupnosti, sama dejavnost pa iz sredstev kulturne skupnosti in iz dohodka izvajalcev, pomoč pa bi bila samo občasna (za zagon določenih zadev ali v stiskah).

Najbolj množičen medij, ki deluje v okviru DPD Svobode, je vsekakor kino, kjer se je obisk precej povečal. To je pasivno vključevanje v kulturo in največkrat pomeni samo razvedrilo.

Pri oživitvi dela dramske sekcije pa je potrebno upoštevati in rešiti določene probleme, kajti ni prav, da bi samo vložili trud, da bi nekaj nastalo, temveč mora biti narejeno tudi kvalitetno, saj smo tudi na tem področju postali precej bolj zahtevni.

ZAKLJUČEK:

Smo v tem pogovoru spregovorili o čem novem? Skorajda ne! Toda že pogrehtih težav je veliko in v prihodnje jih bo treba ne samo ponovno obravnavati, temveč absolutno rešiti, celo za kakršnokoli ceno, saj gre za temeljne cilje človeka: živeti v mirnem, zdravem okolju, urejenem do take mere, da se življenje človeka res počloveči in ne propada.

Za domačo nalogo vseh nas, potem pa tudi naših predstavnikov v skupščini, svetu in komisijah bi lahko imeli: kaj lahko »jaz ali pa mi-komisija« naredimo, da bomo te cilje dosegli. Pa čisto zares in malo bolj načrtno, kajne?

Sicer pa razgovor o tem, kako urediti, da se bomo v kraju imeli lepše in da bomo živeli zdravo, zagotovo ni samo stvar predstavnikov treh komisij, temveč bi morala biti prva skrb najvišjih predstavnikov krajevne skupnosti.

VAŽNO JE...

...DA VEMO

V spomin Feliksu Strliču

V začetku meseca oktobra smo se za vedno poslovili od našega upokojenca Feliksa Strliča. Feliks Strlič je pričel delati v Alpini v začetku leta 1946 kot kvalificiran čevljar, konec leta 1966 pa je pričel delati kot visoko-kvalificiran delavec v montažnih oddelkih.

Ta dela je opravljal vse do leta 1968, ko je odšel v pokoj.

Nekdanjega sodelavca bomo ohranili v lepem in trajnem spominu.

Umrla je Đurđa Zrinski

Iz naše sredine iznena-da je otišla u 48. godini života naša umirovljenica Đurđa Zrinski.

U prodavaonici Zagreb I. počela je raditi 1966. godine. Svojim je radom bila primjer kolegicama i kolegama i ostavila je vidan trag u kolektivu naše prodavaonice. Radi teže bolesti umirovljena je prijepremeno početkom 1985. godine, ali i pored toga ostala je uvijek dobrodošla u našem kolektivu. Ostaje nam u trajnoj uspomeni.

Suradnici

kadrovske novice

V tem mesecu se je nadaljevalo prav tako precejšnje zaposlovanje novih delavcev — v delovno razmerje smo sprejeli 17 novih delavcev, z delom pa je prenehalo 10 delavcev.

Največ novih delavcev se je zaposlilo v Tozdu Proizvodnja: Srečko Gladek, Patricia Pek, Gregor Klemenčič, Jože Pustovrh, Metka Benedičič, Gordana Mehič,

Pozočili so se

Sodelavcem Vinku Miklavčiču, Darinki Potočnik, Ivan-ki Bogataj, Irmi Šink, Silvi Likar in Veri Pregelj ob vstopu na novo življenjsko pot iskreno čestitamo in jim želimo predvsem sreče, zdravja in razumevanja v zakonu!

Elizabeta Gavran, Irena Justin, Simona Gutnik, Karmen Slova, Robert Osredkar, Bernarda Sečnik, Valerija Žakelj, Veronika Demšar in Igor Mrovlje ter v obratu Gorenja vas Cirila Oblak. V TOZD Prodaja je nastopil delovno razmerje Dubravko Balašković v prodajalni Zagreb III.

V TOZD Proizvodnja so z

delom prenehali: Vinko Šubic, Špela Uršič, Janko Rupnik, Olga Ušeničnik, Vera Pregelj in Radovan Filipič ter Ana Bogataj iz obrata Gorenja vas. Iz TOZD Prodaja so z delom prenehali: Dragica Dovoda iz prodajalne Travniki, Lena Kačandonov iz prodajalne Sombor in Dobrila Djerić iz prodajalne Valjevo.

Z namenskim varčevanjem do stanovanja

V zvezi z obveznim namenskim varčevanjem se večkrat postavljajo vprašanja in kažejo nejasnosti, zato bom v tem sestavku na kratko obrazložila namen in potek namenskega varčevanja.

V želji, da bi stanovanjski dinar čimbolje izkoristili, smo se v začetku leta 1982 odločili, da vsako leto del sredstev sklada skupne porabe — stanovanjski del, vežemo na Jugobanko, Temeljno banko Ljubljana. S tem, ko vežemo sredstva, imamo po določenem času, odvisno od čakalne dobe, pravico, da zaprosimo za posojilo. Delovne organizacije lahko vežejo pogodbene zneske z enkratnim pologom ali z mesečnimi plogi. Pri vezavi sredstev z enkratnim pologom je čakalna doba za posojilo 6 mesecev, 12 mesecev in 24 mesecev, pri vezavi z mesečnimi plogi pa je čakalna doba 12 mesecev, 24 mesecev, in 36 mesecev. Namensko varčevanje je torej nujno, ker lahko posojilo iz sredstev, ki so namensko vezana na Jugobanko, koristi le tisti delavec, ki namensko varčuje preko Jugobanke. Delavec, ki namensko ne varčuje, dodeljenega stanovanjskega posojila ne more koristiti. Zaradi tega je bila v mesecu januarju 1985 sprejeta sprememba samoupravnega sporazuma o reševanju stanovanjskih potreb delavcev, s čimer je določeno, da mora prosilec k prošnji za stanovanjsko posojilo ali družbeno najemno stanovanje dostaviti tudi potrdilo, da že najmanj eno leto namensko varčuje.

Kako skleniti pogodbo o namenskem varčevanju?

Interesenti naj se oglasio v naši kadrovske službi pri Marti Mlinar, kjer izpolni obrazec »PRIJAVA ZA NAMENSKO VARČEVANJE«. Na podlagi iz-

polnjenega obrazca napišejo na Jugobanki položnico za vplačilo prvega obroka in te položnice dostavimo delavcem. Po vplačilu nam mora delavec takoj dostaviti fotokopijo položnice, da jo pošljemo na Jugobanko, ki pripravi pogodbo o namenskem varčevanju in jo pošlje v podpis delavcu. Vse nadaljnje obroke delavec lahko plačuje s poštnimi polož-

nicami redno mesečno na isti naslov, ali pa se mu znesek namenskega varčevanja odteguje redno mesečno od osebnega dohodka. Pogodba o namenskem varčevanju se sklene z dnem, ko je vplačan prvi obrok, in sicer

najmanj za dobo dveh let, najmanjši znesek je 1.000,— din, zgornji znesek pa je neomejen in je odvisen od zmožnosti in potreb vsakega posameznika. Po pogodbeno določenem roku (2 leti ali več) delavec lahko zaprosi za posojilo pri Jugobanki. Trenutno je možno, da dobi za dve leti varčevanja na privarčevani znesek še 180 % posojila. Privarčevani znesek lahko dvigne v gotovini, lahko pa privarčevani znesek in posojilo koristi z ustreznim računom. Vse formalnosti v zvezi z zahtevkom za posojilo uredimo v naši kadrovske službi, prosilec pa mora v Ljubljano samo k podpisu pogodbe. Isto velja za prosilce na Jugobanko v kraju, kjer ima prosilec bivališče ali kjer je sedež prodajalne. V primeru, da delavec še nima ustrezne dokumentacije za koriščenje posojila, lahko pogodbo tudi podaljša, in sicer tako, da sam plačuje naprej pogodbeno določen znesek ali pa se v naši finančni službi na obračunu osebnega dohodka dogovori za podaljšanje pogodbe. Opozorjam pa, da se pogodbeno določeni znesek med varčevanjem ne da spreminjati. Kdor pa želi povečati znesek namenskega varčevanja, lahko sklene novo pogodbo. Prav tako je namensko varčevanje nujno v primeru, če delavec namerava zaprositi za posojilo iz sredstev vzajemnosti pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Škofja Loka in za stanovanjsko posojilo na osnovi prodanih deviz. Z namenskim varčevanjem pa si vsak posameznik pridobi tudi del svojih lastnih sredstev, ki so nujna v obliki lastne udeležbe. Tako bo pot do stanovanjskega posojila ali stanovanja lažja in tudi krajša.

Marta MLINAR

Z njimi je rasla Alpina

Je že tako, da so takale srečanja predvsem obujanje spominov. Morda je to tudi priložnost, da svoje nekdanje sodelavce spoznamo še malce bolj ali pa celo, da zapišemo kaj, kar bi bilo škoda izročiti pozabi.

Kar zadeva spomine, lahko rečem, da jih ima Mara Gregorac kar sveže uskladiščene, in poln koš jih je nama natresla.

»Že v otroških letih sem bila za pesterno na kmetih, pa graničarjem sem nosila od peka kruh, od mesarja pa meso — pa tudi kruh sem prodajala po hišah.

Potem sem bila nekaj časa v trgovini za vajenke. Prišla je vojna in zaenkrat je ostalo vse po starem; le obveščevalka centra Blegoš sem postala. Imela sem prosto propustnico in vse od leta 1943 do konca vojne sem šla v Škofjo Loko peš vsak drugi dan. O, dobro se spominjam, šest ur je bilo...

Tudi ni bilo brez nevarnosti. Na vsakem koraku te je lahko kaj doletelo — o tem bi lahko človek knjigo napisal...

Spominjam se zadnjega dne vojne, ko smo šli skupaj na pot z Matevžem Boštartjevim in Pavletom Petelinovim. Na Fužinah smo naleteli na mino, fanta pa kar nanjo.

»Pustita«, sem jima rekla, »bodo to napravili ujetniki. Zmenili smo se, da se dobimo na fužinski cesti. Potem sem odšla proti Gorenji vasi; ko sem se vračala, je počilo. Spreletelo me je, to sta onadva. Res sta bila — mrtva oba... Zadnji dan vojne!«

Mara se je po vojni lotila drugih nalog. Najprej je bila v skladišču, iz vseh takrat žirovskih čevljarskih delavnic je pomagala vo-

ziti čevlje v skladišče, ki je bilo pri Zelmanu.

»Kasneje sem bila vodja skladišča, dokler niso pri Kržišniku odprli industrijske prodajalne. Prodajali smo na karte, ki so bile težke, lahke in otroške. Na karte se je kupilo lahko več vrst moke, olja, milo, kakao, kavini nadomestki, margarina, rastlinska mast...

Ampak na osebo nisi mogel dobiti več kot 3 kg enotne moke na mesec. Koliko je bilo to kruha, lahko vsak izračuna.

Se sreča, da je dobivala »težke karte«, tiste za udarnike, saj je bila udarnica, dokler so jih proglašali...

»Potem sem v Alpini delala praktično na vseh fazah, kar 28 jih je bilo. Končno sem deset let pred upokojitvijo s priznanim visoko kvalifikacijo pristala v zbiralnici, mislim, da ne čisto slučajno — sem pač poznala delo.

Preveč bi naštevati, če bi hoteli naštevati vse, kar je Mara delala tudi kot družbena delavka: Rdeč križ, pa skupščina, komisije, družbenopolitične organizacije, društvo prijateljev mladine...

Naj bom kratek: orden zaslug za narod in zlata značka za delo za mladino, so zunanji izraz njenega dela...

Sedaj pa tudi klekja...

Nejko Podobnik

Po Loški planinski poti

Loška planinska pot (LPP) teče tudi po Loškem pogorju, katerega je opisoval Ivan Tavčar v svojih črticah. Vidimo pisano sliko pokrajine, številne studence, potoke, slapove, ki se umirjajo v globokih tolmunih. LPP se začne in končuje v Škofji Loki, vendar jo pa lahko vsak po svoje začne oziroma konča. Jaz sem največkrat začel v Škofji Loki in seveda tam tudi končal in dobil 32 žigov odtisnjenih v dnevnik.

Ko pridemo v Škofjo Loko na avtobusno postajo, nas kašipotna tablica usmerja čez stari Mešni trg, nato naprej čez most, po Kopališki ulici, nato pa strmo v hrib.

Tu počasi po manj strmi poti pridemo na pustoto, kjer je tudi obeležje NOB. Od tu naprej še malo položne poti, nato pa zelo strmo v hrib, na vrh 857 visokega Osovnika. Od tu je lep razgled na Loko, Sorško polje, Kamniške Alpe in Karavanke. Tu dobimo na Rožnikovi kmetiji prvi žig v dnevnik. Od tu naprej gre LPP pot proti Tošcu, ki je s 1021 m drugi najvišji vrh v Polhograjskih Dolomitih. Na poti proti Tošcu sem srečal že tudi jelena in divje koze, planince pa seveda tudi. V skrinjici dobimo drugi žig, potem pa hitro navzdol. Pridemo do cerkve posvečene Sv. Jodrti, omenjeni že 1526. leta. Od tu naprej se pot vleče po senožetih, nato po gozdu in počasi prilezemo v Črni vrh. V gostilni Pri Blagajki dobimo tretji žig, pijačo, jedajo, pa tudi prenočišče, če je treba.

Iz Črne vrha gre pot naprej na 1030 m visoko Pasjo ravan, najvišji vrh v Polhograjskih Dolomitih. LPP se drži ceste, ki gre

pod vrhom do spomenika NOB, nato naprej po cesti do odcepa v Lučine. Spešimo do hribovske vasi Planina, od tu skozi gozd navzdol do Sedeja, kjer dobimo četrti žig, pa podpremo se tudi, saj se ukvarjajo s kmečkim turizmom. Če ste utrujeni, lahko po zmerni ceni tudi prenočite.

Iz Suhega dola vodijo tri ceste: v Gorenjo vas, Polhov Gradec in Smrečje. Do Smrečja gremo lahko po cesti, vendar LPP je malo daljša, saj vodi strmo v hrib na 861 m visoki Goli vrh. Od tu je čudovit razgled po Loškem pogorju, okoli Vrhniške, Barje, Rovte.

Od tu naprej LPP v glavnem vodi proti jugu, mimo kmetije Lavrovec, v Smrečje. Središče je pri baročni Marijini cerkvi iz leta 1769. Peti žig dobimo v bivši vojašnici, ki je sedaj prenovljena v gostilno, kjer se lahko okrepčamo in tudi prenočimo. Od tu naprej nas pelje pot po cesti proti Vrhju Treh kraljev, od koder je tudi čudovit razgled proti Ljubljani in po Loškem hribovju in naprej do Triglava. V gostilni Pri Tončku spet dobimo žig, toda pazite, samo ob nedeljah, med tednom pa moramo do Petrača. Od tu se spušča LPP po kolovozu na planotasto slemo. Pot se odcepi proti Opalom, skozi zaselek Martinj hrib, čez Kendov grič, do planinskega doma na Goropekah. Tu, v domu, dobimo tudi sedmi žig, dobi se pa tudi kaj za pod zob in prenočišče, toda mi Žirovci tu seveda ne bomo spali.

Tisti pravi, vztrajni planinci, pa nadaljujejo. O tem pa drugič.

Se nadaljuje! Silvo Dolinar

NE POZABIMO

Piše: kustos Mira Kalan

Ob pregledu muzejske dejavnosti na Škofjeloškem smo se zadnjič seznanili z zasebnima zbiralcema Edvardom in Karlom Strahlom, ki sta v svojem gradu v Stari Loki zbrala in ohranila na Slovenskem edinstveno zbirko umetnin in starin, največjo, kar jih je kdajkoli imela dežela Kranjska.

Danes si bomo ogledali začetke organizirane muzejske dejavnosti v letih tik pred 2. svetovno vojno in prva leta po njej. Za orientacijo naj povemo, da je v tem času delovalo na Slovenskem le nekaj muzejev, ki bi jih lahko prešteli na prste ene roke.

Misel na osnove muzeja v Škofji Loki je sprožila obrtno-industrijska razstava, ki so jo pripravili ob otvoritvi nove šole 1936. leta. Prof. France Planina je takrat v posebnem prostoru prikazal zgodovino loške obrti. Med razstavljenimi predmeti so bili najdragocenejši cehovski, ki so jih posamezni obrtniki hranili doma skozi desetletja: skrinji-

ce z listinami, vrči, svečniki, slike patronov in bandera. Prav možnost, da bi se ti redki kulturnozgodovinski predmeti lahko odtujili, je sprožila misel na ustanovitev stalne muzejske zbirke.

Pobudo za ustanovitev muzeja so dali trije profesorji Podnunci. Ti so za svoj načrt navdušili kolege, srednješolske učitelje z loškega ozemlja, ki so se enkrat letno, v zadnjem tednu poletnih počitnic, srečevali na sestankih v Škofji Loki. Ti loški izobraženci so občinski upravi predlagali ustanovitev muzeja za loški okraj s sedežem v Škofji Loki. Občina je njihov predlog sprejela. Še isto leto je bil ustanovljen pripravljalni odbor, sredi 1937. leta pa je bil na občnem zboru izvoljen prvi odbor Muzejskega društva.

Društvo si je zadalo za nalogo, da zbere čimveč predmetov in da preskrbi prostor za stalno muzejsko zbirko. Vse delo je slo- nelo na ramenih odbornikov-

Spet lepa pridobitev za Žiri — prodajna galerija žirovskih slikarjev, ki jo je ob krajevnem prazniku odprl predsednik komisije za kulturo Tone Eniko

Kresnice, ki jih vodi Slobodan Poljanšek

amaterjev, ki sta jih vodila strokovnjaka prof. Pavle Blaznik in prof. France Planina. V šolskih počitnicah so obiskovali loške meščanske družine, pregledovali podstrešja in zbrane predmete odvažali na stari rotovž (stavba, v kateri je danes SDK), kjer je odbor pridobil prostor za deponiranje muzealij.

Nabralo se je veliko predmetov, ki so predstavljali osnovo za bodočo arheološko, zgodovinsko in etnološko zbirko ter galerijo. Okrajna uprava je odstopila dragoceno arhivsko gradivo, med drugim cehovske arhivalije, ki segajo prav v 16. stoletje. Učitelj meščanske šole Janez Grum je s pomočjo učencev izdelal relief in zemljevid loškega ozemlja, ki še danes služita kot ponazorili v Loškem muzeju. Predmete so v dar ali shrambo prinašali tudi posamezniki.

Ob koncu avgusta 1939. leta so odborniki v drugem nadstropju rotovža v štirih prostorih smiselno uredili 915 predmetov in v nedeljo, 27. avgusta 1939. leta je bil muzej slovesno odprt. Tako je začel delovati Loški muzej kot 9. v Sloveniji.

Se nadaljuje

Delovna organizacija za obveščanje ima obilo dela

Od 11. avgusta letos je v sodni register vpisana in s tem dejansko pravno obstaja »Delovna organizacija za obveščanje v občini Škofja Loka v ustanavljanju«, kar je rezultat sprejete samoupravnega sporazuma za to srednjeročno obdobje.

V tej delovni organizaciji bodo opravljali nekatere naloge, ki jih je doslej INDOK center, ki je z ustanovitvijo delovne organizacije ukinjen, in skrbeli za delegatsko, radijsko in drugo javno obveščanje.

Izdajajo Delegatski obveščevalec za zbere občinske skupščine in za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti — junija je izšla njihova prva številka, mesečni pregled pisanja o naši občini pod naslovom »Škofja Loka v časopisju«, enkrat letno pa pripravijo za objave »Almanah« z najpomembnejšimi statističnimi podatki za občino.

Od 1. septembra dalje oddaja Radio Žiri, ki deluje v okviru te delovne organizacije, poleg četrtka in nedelje še ob torkih od 17. do 19. ure, tako da je zdaj mogoče posameznemu dnevu oddajanja dati tudi bolj določeno vsebinsko zgradbo, katero sproti dopolnjujejo.

Prizadevajo si, da bi bil radijski program čim bolj odraz življenja v občini, zato so osnovali močno mrežo dopisnikov po vsej občini. Le-ti so zelo prizadevni v Selški dolini, tudi že v Škofji Loki, slabše pa v Poljanski dolini, iz katere je trenutno najmanj novic.

Naj vas ob tem spomnimo, da so zaželjene in dobrodošle tudi vaše pobude, bodisi o zadevah, ki jih srečujete pri svojem delu, bodisi v kraju, kjer živite. Oglasite se na Poljanski cesti 2, ali na telefon 60 093, kjer je sedež delovne organizacije, ali pa pokličite v Žiri na 69 214 in 69 830.

Če morda ne veste — radijski program oddajajo na naslednjih frekvencah:

98,2 megaherza za Žiri in Poljansko dolino
91,2 za Škofjo Loko in okolico
96,4 za Selško dolino

Dušica Jurman

Visoki cilj žirovskih smučarskih skakalcev

Skakalci so dobro pripravljeni na tekmovalno sezono

To trditev bodo, upajmo seveda, potrdila prva tekmovanja konec novembra, ko bodo člani na dveh preglednih tekmovanjih v Planici pokazali svojo pripravljenost. Ti dve tekmovanji tudi že odločata o sestavi reprezentance štirih najboljših, za prve štiri tekme svetovnega pokala, ki so, kot že ponavadi, v Kanadi in Ameriki.

V pripravljalnem obdobju so naši najboljši tekmovalci opravili od 350 do 400 skokov. Delo je potekalo v okviru treh klubskih selekcij, kjer so pod vodstvom trenerjev — Iztoka Andreuzija, Bogdana Podobnika, Mira Pivka in Nika Dolinarja, poleg vadbe tehnike na skakalnicah, vsak dan obiskovali tudi kondicijske treninge.

V zadnjem delu pripravljalnega obdobja je enajst tekmovalcev vadilo tudi na ledeni smučini 90-meterske skakalnice v Sarajevu, kjer sta Borut Mur in Robi Kopač na

mednarodnem tekmovanju dosegla imeniten uspeh s 5. in 12. mestom, s tem, da je po prvi seriji kazalo še na boljše, saj je bil Borut celo drugi.

Mladinci so prav tako zaključili treninge na umetnih skakalnicah in sicer s tekmo v Kranju, kjer pa je vse presenetil naš Andraž Kopač, ki je zmagal v pionirski konkurenci, s svojim skupnim rezultatom pa bi bil zmagovalac tudi v dveh višjih starejših kategorijah — pri mlajših in starejših mladincih.

Dobro pripravljenost so pokazali tudi Matej Oblak, ki je bil tretji pri mlajših mladincih in Jože Vehar kot četrti pri starejših pionirjih...

Toda, kot že rečeno, pravo vrednost imajo le zimski rezultati, kar še posebej velja za naše najmlajše tekmovalce, ki zaradi znanih vzrokov nimajo enakovrednih pogojev za trening poleti, zato bo zamujeno potrebno nadoknaditi pozimi.

Naj na koncu še enkrat postavimo visoke cilje, ki smo si jih zadali za to sezono že spomladi:

Člani:
— nastop dveh tekmovalcev na novoletni turneji
— v drugem delu sezone osvojitev prve točke svetovnega pokala
— nastop dveh tekmovalcev na velikanih v Planici na tekmi za svetovni pokal, v okviru tedna poletov
— osvojitev 3. mesta na tekmi za evropski pokal

Mladinci:
— 1 × nastop na svetovnem mladinskem prvenstvu in uvrstitev do 20. mesta
— osvajanje točk — do 15 m v pokalu alpskih dežel (OPA)

Ekipo v pokalu COCKTA — 3. mesto.

Toliko o naših večjih ciljih v tej sezoni, o razpletu pa vas bomo v naslednjih mesecih sproti obveščali.

Niko Dolinar

Še bomo morali vlagati

V TOZD Proizvodnja gre h koncu gradnja prizidka pri Prosvetnem domu v Šentjoštu, kjer bo obrat Alpine. Kot kaže, bo stavba sposobna sprejeti nove delavce že v začetku decembra.

V Gorenji vasi pa prenavljamo garderobe in druge pomožne prostore, kar se odvija po načrtih. Smo tudi v fazi priprav investicijskega plana za leto 1987.

Rajko Šubic

Naši kooperanti se predstavljajo

Potrebujemo drug drugega

Tatjana Marinić iz Novega Marofa: na Hrvaškem bo za nas kmalu izdelovala 3500 parov zgornjih delov dnevno.

Sodelovanje, ki se je s to varno na Hrvaškem začelo pred nekaj leti, je koristno za oba partnerja. Želimo, da bi bil članek razumljiv delavcem obeh tovarn, zato ga objavljamo v hrvaščini, vendar v skrajšani obliki.

Začetek razvoja »Tatjana Marinić« otpoče je u okviru RO »8. srpanj« kao OOUR »Zaštitna radionica«. U početku 1978. godine dovršena je proizvodna hala veličine 30 x 12 metara i nabavljene najneophodnije mašine.

Dio potrebnih novčanih sredstava za građevinske radove i nabavku opreme osigurao je Centar za socijalni rad Novi Marof, kojeg možemo smatrati utemeljivačem »Tatjana Marinić«.

Prvog lipnja 1978. godine, nakon završetka tečaja šezdesetak radnika zasniva radni odnos, a ovaj datum uzet je kao dan tvornice. U toku 1979. godine OOUR »Zaštitna radionica« izdvaja se iz RO »8. srpanj« u samostalnu organizaciju udruženog rada »Zaštitna radionica za proizvodnju obuće« i dobija sadašnje ime »Tatjana Marinić«. Dinamičniji razvoj »Tatjana Marinić« počinje od 1980.

Ali u drugom polugodištu 1982. godine dođe do punog izražaja nedostatak osnovnih sirovina i materijala na domaćem tržištu, počelo je s strane mnogih kooperanata otkazivanje ugovora o poslovno tehničkoj suradnji. Jednostavno nije bilo moguće dobiti posao i smatramo, da su to bili najteži dani za »Tatjana Marinić«. Međutim, nakon obavljenih prvih razgovora sa Alpinom došli smo do zaključka, da je Alpina zainteresirana za cjelokupni raspoloživi kapacitet »Tatjana Marinić« i da je spremna potpisati dugoročni sporazum o poslovno-tehničkoj suradnji.

U toku prve polovine 1984. godine izvršene su predhodne radnje oko realizacije izgradnje novog pogona za proizvodnju gornjih dijelova obuće. Izrađen je

investicijski program na osnovi udruživanja rada i sredstava sa »Alpinom« Žiri, koja se obavezuje, da će za novosagrađeni proizvodni pogon osigurati sve potrebne mašine i drugu proizvodnu opremu, domaće i strane proizvodnje.

Ostala potrebna sredstva prema financijskoj konstrukciji osigurana su kreditom osiguravajućeg zavoda u visini od 2,5 milijarde starih dinara, plasiranog preko Varaždinske banke Varaždin, kredit u iznosu od 590 milijuna starih dinara od »Alpina« Žiri, te kredit od Republičkog fonda za razvoj privredno nedovoljno razvijenih krajeva u SR Hrvatskoj u ukupnom iznosu od 13 milijardi i 250 tisuća starih dinara.

Ovim sredstvima izvršeni su radovi na izgradnji novog pogona i dograđen je postojeći stari pogon.

Istovremeno sa realizacijom programa investicije rješavali smo i pitanje zapošljavanja, odnosno školovanja kadrova za rad u proizvodnji. Treba odmah reći, da je do danas zaposleno oko 450 novih radnika.

Radna organizacija »Tatjana Marinić« za posljednjih 6 godina postigla je zadovoljavajuće rezultate. Uz već pomenutu politiku produktivnog zapošljavanja u toku ovih godina ostvarili smo prosječnu godišnju stopu rasta fizičkog obima proizvodnje za 11,6 %. Tako je 1980. godine proizvedeno 303 tisuće pari gornjih dijelova obuće, a u 1985. godini 573 tisuća.

Radna organizacija »Tatjana Marinić« do kraja 1985. godine poslovala je bez osnovnih organizacija udruženog rada, a od 01. siječnja 1986. godine transformirala se u Radnu organizaciju sa dvije osnovne organizacije udruženog rada i to: OOUR »PROIZVODNJA« i OOUR »REHABILITACIJA«, te Radna zajednica zajedničkih službi.

OOUR »Proizvodnja« popunivši preostali dio kapaciteta, te uvođenjem produktivnosti novih radnika na željeni nivo, davati će dnevno »Alpini« od 3000—3500 pari gornjih dijelova. Sadašnji kapacitet OOUR-a iznosi oko 2000—2500 pari dnevno.

Smederevska Palanka praznuje

Ne bi ponavljao, da je občina Škofja Loka pobratena z obćino Smederevska Palanka. Ta prijateljska vez je nastala v najhujših časih slovenske zgodovine, ko je okupator, ki je hotel uničiti slovenski živelj, razseljeval ljudi. Gostoljubni prebivalci tega mesta so nam v teh časih nudili streho in pomoč.

Največ pregnancev v Palanki je bilo prav iz sedanje občine Škofja Loka, čeprav je mesto dalo zatočišče tudi drugim pregnancem iz Slovenije, Hrvaške, Bosne, Črne gore in Makedonije ter seveda iz Srema in Vojvodine, kjer so madžarski okupatorji delali grozodejstva nad srbskim živiljem, ustaši pa podobna na Hrvaškem.

Med pregnanimi nas je bilo tudi več Žirovcev, zato je prav, da se spomnimo, da Smederevska Palanka praznuje.

Vse se začne z velikim sejmom že 26. septembra, praznovanje se nadaljuje z raznimi prireditvami in tekmovanji v spomin na 10. oktober 1944. leta, ko so oborožene sile Rdeče armade in partizanske brigade osvobodile Palanko in se na tem kraju združile za nadaljnji pohod na Beograd.

Letos, 25. oktobra pa slave tudi dvojni jubilej, to je 25-letnico izhajanja časopisa »Naša komun« in 15-letnico oddajanja njihove lokalne radijske postaje »Jasenica«.

Ob letošnjem praznovanju so najbolj ponosni na dosežke pri hidromelioraciji na rekah Jasenica in Kubrščica, kjer so z melioracijskih in komasacijskih površin letos prvič pobrali pridelke.

Ivan Reven

Pred 30 leti ...

Prvi prodajalci Alpine, ki so po končani Industrijsko čevljarški šoli v Žireh odšli v naše nove prodajalne.

Slika je nastala leta 1956 v Kranju pred Prešernovim spomenikom, in sicer po opravljenem izpitu za trgovske pomočnike.

Od leve proti desni: Jani Pivk, Lovro Dolinar, Oton Zajc, Beatrika (Poklič) Peternelj, Ivo Likar, Polde Kacin (pokojni) in Franc Strlič.

TO JE NAŠ KRAJ

ŽIRI

JOŽE BOGATAJ, DRAGO GROŠELJ, EVGEN PODOBNIK in ANTON ŽIBERT, so sodelovali pri prenovi kulturnega doma.

MATIJA MLAKAR ŽIVI V MRZLEM VRHU. Njegov življenjski poklic je bilo kmetovanje. Vse življenje je bil prisiljen boriti se z najrazličnejšimi težavami, ki jih je prinašal čas in življenje v izredno hribovitem, nerodovitnem svetu. Vztrajanje v tem neprijaznem življenjskem okolju, stalne bitke za obstoj in boljši jutri in nikoli ne obupati, čeprav kaže še tako slabo, tisto, za kar je vredno izreči človeku priznanje.

Ob krajevnem prazniku

Letos krajevnega praznika nismo praznovali z odpiranjem novih družbenih stavb, cest, mostov...

Obnovili smo delovanje prodajne galerije žirovskih slikarjev (25. okt.), kar tudi ni kar tako, saj se s tem Žirovci pred svetom vsak trenutek lahko izkažemo. Uti-ramo torej druge poti...

Prodajna galerija je bila ustanovljena že pred štirimi leti, vendar je bila v dosedanjih prostorih v Družbenem domu Partizan bolj pastorek. Sedaj se v novi galeriji (v nekdanji mali dvorani v Zadrugnem domu) res na kulturni način predstavljajo: Pavle Sedej, Milan Dolenc, Jože Peternelj, Vinko Podobnik, Janez Jan, Ernest Kavčič, Dušan Premrl, Maksim Sedej, starejši, Maksim Sedej, mlajši, Tomaž Kržišnik, Vid Sedej, Stane Kosmač.

Prenovljeno galerijo je odprl predsednik komisije za kulturo Tone Eniko, ki je poudaril njen pomen.

Spet je nastopil dekliški nonet Kresnice pod vodstvom Slobodana Poljanška.

Toda osrednja prireditev je bila seveda proslava.

Predsednik skupščine krajevnega skupnosti Žiri Slavko Mohorič je ocenil, da živimo in delamo v dokaj težkih razmerah, toda s skupnim delom in vlaganjem smo kljub vsemu dokaj uspešni. Dokaz za to so letošnje največje akcije — dograditev telefonije in uspešno izveden referendum, na podlagi katerega bomo obnovili cesto skozi Žiri in zgradili pločnike. Ta čas so v teku tudi druge akcije — kot je gradnja ceste Žiri—Trebija, regulacija Sore (oboje uspešno gradimo z družbenimi sredstvi) in še druga dela, v katera se zelo dobro vključujejo tudi občani...

Spregovoril je tudi Zdravko Vidrih, nekdanji komisar Jurišnega bataljona XXXI. divizije, ki je primerjal sedanji čas, ki ni lahek, s časi, ko je bilo še težje, saj je tekla kri. Poudaril je, da moramo težave razreševati z optimizmom in odločno, z večjim znanjem.

Slavko Mohorič je v nadaljevanju podelil letošnja priznanja krajevnega skupnosti, ki so jih prejeli: Matija Mlakar, Nadko Temelj, Anton Logar in skupina DPD Svoboda, ki je delala pri obnovi dvorane in drugih prostorov.

Lep kulturni program, ki je sledil, je dostojno zaključil letošnje praznovanje krajevnega praznika.

N. P.

NADKO TEMELJ je več kot 18 let aktivni član izvršnega odbora društva upokojencev Žiri in je odgovoren za izvedbo vsakoletnih izletov, ki so se odvijali na raznih relacijah tako širom cele Jugoslavije, Slovenije, zamejstvu in v bližnje in daljne kraje.

ANTON LOGAR, S SELA, je vstopil v gasilske vrste že kot pionir. Napredoval je od izprašanega gasilca do gasilskega častnika. Več mandatov je v UO društva. Sedaj opravlja funkcijo poveljnika in glede na to v operativi veliko dela. Veliko pozornosti posveča mladim.

TO JE NAŠ KRAJ

Ali mladi ne znajo več teči

Konec prejšnjega meseca je bil v Žireh že tradicionalni tek po ulicah Žirov, v počastitev krajevnega praznika.

Udeležilo se ga je 77 tekmovalcev, iz vse Slovenije (Ljubljane, Celja, Radovljice, Sevnice,

3. Mojca Lampe (SK Brdo Ljubljana)

Članice 1969 in naprej

1. Mihaela Oblak (ŠD Šentjošt)

2. Rožica Lampe (Ljubljana)

3. Irena Orešnik (ŠD Šentjošt)

Med gosti na proslavi ob krajevnem prazniku so bili tudi nekateri borci Jurišnega bataljona XXXI. divizije in predstavniki družbenopolitičnih organizacij in občine

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Takole je na cesti od 14.—15. ure: tovornjaki, osebni avtomobili, avtobusi, gradbeni stroji...

»Regulacija Sore dobro napreduje. Dela tečejo že tretje leto in sedaj je regulirano blizu 2 km struge.

Prav te dni se za letos zaključujejo dela pri regulaciji Sore. Ekipa se seli na strugo Račeva, kjer bo delala, dokler bo dopuščalo vreme. Mi tu smo zadovoljni, prav tako večina ljudi, ki jih regulacija neposredno zadeva, vsem pa je seveda nemogoče ustreči,« je povedal vodja del Ivan Zwölf.

Start teka po ulicah Žirov. Kje so drugi žirovski športniki in mladi, ki bi na takem teku morali nastopiti?

Idrije, Logatec, Šentjošta...), še najmanj jih je bilo iz Žirov, še posebej pri pionirskih kategorijah, saj je od skupno 42 pionirjev in pionirk teklo le 11 domačinov, od tega le 2 pionirki.

Rezultati:

Mlajši pionirji A — letnik 1974
1500 m

1. Boris Zelenc (Logatec)
2. Joško Petkovšek (Logatec)
3. Miha Gostiša (Logatec)

Mlajši pionirji B — letnik 1973

1. Jure Smole (Logatec)
2. Boštjan Stanonik (Žiri)
3. Tadej Musec (Logatec)

Mlajše pionirke A — letnik 1974

1. Helena Tolar (Logatec)
2. Simona Žibert (Logatec)
3. Mateja Ambrožič (Logatec)

Mlajše pionirke B — letnik 1973

1. Urška Benedik (Žiri)

Starejši pionirji B — letnik 1971

1. Damjan Gaber (Šk. Loka)
2. Boštjan More (Sp. Idrija)
3. Srečo Moroz (Logatec)

Starejše pionirke A — letnik 1972

1. Urška Fečun (Logatec)
2. Patricija Zorjan (Žiri)

Starejše pionirke B — letnik 1971

1. Melita Mohor (Logatec)

Mlajši mladinci 1969—70

1. Andrej Lapajne (AK Sp. Idrija)
2. Beno Ravnak (AK Ponikva)
3. Jože Jazbor (AK Sp. Idrija)

Starejši mladinci 1967—68

1. Pavle Drobne (Sevnica)
2. Branko Brelih (AK Sp. Idrija)
3. Andrej Poljanšek (Žiri)

Mladinke 1968—70

1. Irma Petkovšek (Logatec)
2. Mojca Usenik (Logatec)

Člani 1947—69

1. Klemen Dolenc (TO Radovljica)

2. Mirsad Ejup (Celje)

3. Tomaž Kalan (Šk. Loka)

Veterani A — 1936—1946

1. Peter Bertonec (Godešič)

2. Uroš Lampe (Ljubljana)

3. Srečo Kavčič (Alpina Žiri)

Veterani B 1935 — starejši

1. Franc Hrovat (TO Radovljica)

Pionirji, pionirke in ženske so tekle na 1500 m, mladinci, člani in veterani pa na 3000 m dolgi progi. Organizator SRD Žiri upa, da bo naslednje leto udeležba še boljša, saj so vsi tekmovalci pohvalili organizacijo.

Milena Padovac

»DELO — ŽIVLJENJE« je glasilo ALPINE, tovarne obutve Žiri, Strojarska ul. 2, n. sol. o., ki ima v svoji sestavi TOZD Proizvodnjo, TOZD Prodajo in Delovno skupnost skupnih služb. — Ureja ga uredniški odbor: Tatjana Dolenc, Nada Govekar, Tatjana Mohorič, Anuška Kavčič, Anton Pintar, Vladimir Pivk, Nejko Podobnik, glavni in odgovorni urednik. — Izhaja mesečno, naklada 2200 izvodov. Fotografije: Viktor Grošelj. Tisk: TK Gorenjski tisk, Kranj